

Jakob B. Bjarnason, Síðu

“Vorboðinn”

Blað U.m.f. Vorboðinn
V. ár. 1. tbl. 31. janúar 1920

Stíman,

Gættu.

Þorbodinn

Litfangi: U. m. Þ. Þorbodinn

I ar | Laugardaginn 31. Jan. 1920 | 1. Bl.

"Þorbodinn" fimmm ára.

Árið 3. Jan. í ár eru litir fimmm
ár frá því & U. m. Þ. "Þorbodinn" var stofnað
Stofnfundur þess var haldinn at Hella slóðum

3. Jan. 1915.

Þenda þó vit

filagas höfum ekki fundast á slóðum þí, at þá
okkur ^{dameginlega} gleðistum & helgum vorri myndingu þessa;

þá vertur ekki óvægandi at vit lífum sem skjót
afl yfir farinn veg Þorbodans; rífturum upp
því okkur höfum draddina í skrifsemi þans
þetta fimmm ára skeit. Þen einu okkur

& kunnugt, sem stöf at höfum í filaginu frá
upphafi, & alsekkum margbroddi stýfingum
mikil stöf ~~þess~~ skeit at roth.

Þá fimur er, fyrir mitt lífi, ekki ástóð til
at vera með eðlega ánaqtu með þat, sem eftir
félaga liggur, þegar þess er galt, hót ástúgna
límar þetta hafa verið sem félaga lífi
þessat. Við huggum okkur líka við
þat, at þetta fimur ára límatil, má með
ríklu ástúgna sem þessu er ástúgna
félagsins og við vorum, það slappum þess
yktis, jafn, sem þess eyktis aldur og þess,
at þá þessi þat ekki at kvita mjög hvar
dönum samþitarinnar.

Þegar lítil er til stóðhalla, frá nátt-
urnar hendi, er félaga lífi við at líta,
svo sem, gótar samgöngu, vetursala o. þ. v. l.
Þá gatu menn vandi þess at hvar stóðhalla blóm-
legt félag. Þen þá þess at gata at þar sem
félagsvottis er svoa alf á lengdina og fremur
fámennin i sveitinni at þá gelur þess
veru hvar um at þess félags félag. Gati
veru gótt fyrir þess. At félag þess félags
er at vinu gótt og blesst með ástúgna.

Þegar lítil er á yfri um þess, orklegar framkvæmd
er og þ. v. l. Þá þess þat þess, at félagsmenn félags
eiga oft hvar ástúgna at innu lífi, árangurinn
veru stundum heilfellslega þess þess hvar
þess. Þen aldur er þá hvar á, at i félagsmenn
fél. veru framfarinnar ekki einu þess legar - og
stundum hiltóla þess menn minni, en hvar þess
fámennin at þess lífi sem félagslífi veif at
þessum og menninnar atka meðlimanna
i félagsmennin hatti sumum við at megingar
þess ein ekki sem skildi, og meiga þess þess
þess félags í átti þess á borti. Þess vegna er þat
mitt spurnmal, hvar þess þess þess þess
átt og þess félagsvottis hiltóla ekki megingar félags.

Þess megingar á stóðhallina fyrir félag
hvar i dalnum, en þess við þessum okkur
þessinnar sögu lenginnar félags hvar þessinnar
um landit. Þá þess um við þat, at ástúgna at þess
lífi, hvar ekki þat sem at meging er undir
hvar til þess félags þessinnar. Þess dæmi
er til þess at félags hvar stóðhalla með góttum árangri.

i fámennum, strjálflygum og afskekklum sövnum.
Þar sem samgöngu þakur eru lillar, og margu-
leysis örtug leitar á samfundum. Þu aftur er
þat ekki ólíff at þar sem ásturnar eru gagn-
ólíkar, til dæmis í kaupslötunum at þar
hefi filagskapurinn ekki fust ratur. Þi filög
hafi verið stopnuð, þá hafa þau ekki getat
þrygja til lengdat. Þetta bendir til þess
at þat eru ekki gótar kringumslötur, sem
með þáttum gengi filagskaperis - Þó vitan-
lega segi þar mital - heldur mun þar mestu
róttu þöf einskaklingum til samveitis við
möt þessina. Lengm. filagi af Vesturlandi hefi
sagt mér, at i filagi sem hann hefi verið með i
þá hefi mömmum þar at nalam þvi verið
einnmital þöf á at koma samann við og við
á filagsfundum, sem at mal nefta daglegar
fötu - líkamannum til viðhalds.

Þátt þessi innangur si ordina at
langdreyjum, þá vil eg mest nokkrum ortum
atkriga þvering filagilifinn hefi verið hálft

hér i dalnum áður en „Vorboðinn“ tók til starfa.
Þi ekki verið hægt at allu at þat, þvering filagskap-
hafi farnat hér, hafi beinlínis áhrif á lífs-
mögulika Vorboðans, þá er ekki ómögulegt at þat
hafi óbeinlínis nokknt at segja. Þar sem góður
filagskapur hefi starfað, allir jarðvegur fyrir filags-
legar huggerðir at vera frjörri.

Þindanólis filagil „Baldursbrá“ starfaði
hér i dalnum 9 mána. Þar þat starfaði
27. Maí 1900. Átt starfsemi þess dæmifum
hindrandis málit. Má seft þakka þvi hvort
drykkju skapur þorroti hér i dalnum mestu
þess naufund. Þi staklega at þat forbat esku-
mómmunum frá drykkju skapum. Átt þat
6-8 málfundi á ári hverju. Nokkrum tímum
heft þat almennar skemti samkomur.
Þvi höft gert þat, mestu þess naufund við, sövta líff
fjölakrútu og meiri atlotandi. Eg þat er enginn
vasi á þvi at margir meðlimir þess hafa i þvötu
heftar endurskemmingar frá starfsemi
„Baldursbrá“. Þu eftir eitt hvort þara tíma

Sök at vörð vörð hringinga til breytinga á Xalefni
filagium. Var þá lengur fl. hringinga tekinn
at fylla hugi manna vita um landit.

Nú var bindindismálit komit at nokkra
leitit; höfn, varð þá bindindis leitit filagium
ekki frá til fyrir stöð at þat stáldi breyta
se; í U.M.F., enda sem U.M.F. mega með
riðu álitaf bindindis filög, at einu með vit-
setara markit og þar afleitandi fjölbreytt
þann orð stöðum. Varð þat úr at „Baldursbrá“
breyttit se; í U.M.F. samnefnt. Þen hvar sem
valdit hefir þá sök ni at döfn yfir „Baldursbrá“
og áður lang leit loznatit þat úlaf. Þen ástáttan
til at svara for man hafa verit sí, at um þetta
leitit var mitit um hvar flutning filagium: á
stóla, til húsapar; í farlegar vitit aft. Og átr,
sem hefir vor þá heima, at verit höfn frum-
hugja filagium, höfn ni fengit se; önnur
vitfangsefni og álygasmál utan filagiumapar-
ius. Þen þess hafi ekki verit gætt at leggja
mitit kappi at arkunemirai sem

upp voru á vaxa he; í dalnum hefir;
stórtin jafnöðum sem hinis eldi fil. lin-
du löllumi. Þá er ekki rúm ni þat fori
til at fara frakar úti stöðum „Baldursbrá“,
en vonandi vor at einhver sem hefir vor hefir
ugri en eg, vildi greina frá hefir ^{við þat fori} og öngni
blótt „Verbotum“ metanaggu hjá rúm til þess

Skömmu eftir at uppdráttar sýkin
sök at gera vörð vörð hjá „Baldursbrá“ þá
var unglingsfil, „Skarphitum“ stöð, sem er
14. Jan 1911. Metlimis þess voru á einu börn
og unglings at þóra aldi. Fyrir þá á einu börn
þann ^{veritit kenitit} og ganga at Geilaskart velum 1911. Um
stöðum „Skarphit.“ alla er ekki at fjöyrt he;,
einu og á litindum rötis hefir hvar ekki verit
mitit. Þessit frá sem við eldum og forskut-
umef þá varð xjörðeildat hringur okkar ^{vitari}
vitvirkandi filagiumskapnum. Júnis okkar
hefir um af Ungmennafilagiumum sem voru
at rísa upp vita um landit. Okkar for
at þykja þóra allur þakmóttit fringandi

Smátt og smátt urðu þó fleiri og fleiri sem
komu yfir þann áldur, en þá vit vorum ekki
útlökandi úr félaginu, af því að við höfðum
gengið í fél. innan við tíðina, þá þótti okkur
lítilslegt að geta ekki volit samvinnu við
jafnaltra okkar sem að þessu höfðu stöð
útan við fél. Því þessa ástótu og þá, að ungm.
fél. huggerðirnar höfðu haft áhrifa okkur
áhvöldum við að breyta „Skarphéttum“
ú. M. F. & nota yfir alfsvotit sem „Baldur
brá“ náði yfir. En fyrir vanmátt okkar komum
við þessum breytingum ekki til framkvæmda
þess brátt sem til höfð verið allan. Seidur
við að situstu ^{stokkum} tilföllum félagsmanna um sam-
vinna í þessu efni. Og þar sem þeirnar
ljós nauðgegn góðfélagsstapar fyrir allumenn.
og hinu vegar þeir að styrki myndi ekki lengur
vera að vanda í því efni frá „Baldurbrá“, &
ekki hæft andat um ^{stokkum} líma, þá var þó
að botni var til fundar að Hollarstötum 3. jan. 1915
Og var þar stofnað ú. M. F. Vorboðinn!

Vor samant komu að Hollarstötum að alidnu
áður nefndum degi um 20 manna & höfðu í byggju
Lorra met í þessari félagsmyndun, ef álitlegt
þatti. Þó gengi ekki nema 15 manna í félag
á fundinum. Var þar komin stjóri og nokkrar
rétstafarar getar útlökjandi fram til félagsins
þeir fremur komin nefnd til at yfir fara laga fram-
vörp ^{fyrir félagit} samt hafði verið að tilkoma ungl. fél.
„Skarphéttum“. Etti eini félagstjórnin úr vör,
þó met réttu matli þessa að þessari „fálit
far“. Vor brotað battur fleiri í höpinn,
um áramög þess félagsmenn orðni 24 þess
4 stúttum. Allar hafi félagit verið farnuð.
Flesta voru met lími 26 ári 1916, en fátis
urð þeir 1918 þá 20 en eini sitastlíðit or hafi
þeim fjölgat uppí 24. Töluverð hafi verið um
útsagnir úr fél. stapa þar fyrir og fremur af
bursflutningi af félagsvotum. Og félaginu hafa
als verið 40 manna. Þeirri matu hafi sagt sig
úr því og gengið í þó aflur eftir or. Aftur
þeir karlmenn hafa sagt sig úr félaginu, & um okkur

hafa fluttu burtu. Virtugum þó benda til þess,
sem okkur er kunnugt um félagar að aldrei
hefinum sprenging ^{viðvitund} og klöfningur komit
upp í félaginu, ~~sem~~ einsog komit hefir fyrir
nokkur félag. Og þó að þú samkeppni og hita hefir
sem þann þor met hafa orðið, hafi hann
ske hrundit einhverri niðri fram hvarna
af stot, þá vorum við sjálfsgætt allir að
slíkt hendi aldrei okkar félag, þó megi
hafa eldmiti ^{og ortu} jama stot og en frá þó líkum
á stotum. Þú þó er nokkur ödrumál að
gegna ^{sum af þó hefir veglegur í þessum þess að flýta} með hvernig þú reglur virtug blátt
áfram benda til þess að þó feli ekki
yndi: Vestotanum, af hvata ástotum sem
þó hann á vera. Þú veitst þó til að
leita gelur að þó. Í félaginu hafa als verið 10
konur. Þó ekki fleiri en 5 í þessum. Nú þó sítt
ustur árin, ein kona hvar árin, þó ekki þú samna
Og nú við ára málin engin! Ás engin
Þó slíkt ekki glasi leyf. Má hefir líklegt
að við myndum vilja leggja hugann í

bleyti ef vertu mátti að við myndum sátt
sem dyggt. Þú og þó ein er engin vildi
mynda í; sambandi við úrsgarir í félaginu.
Þó er allit þó metlinni hafa fluttu burtu af
félaginu (á þess) og að sjálfsgætt ekki átt hoga
erit að stafa þó, að þú hafa ekki þess þó
skriflega úrvirgu, að áttu til þess um
hugflutningu þess. Þó þó þó erit að stríka
niðri þessu ornam úr af félaginu.
Þó þó þess orsakir þessu áttu, þó þess
þetta þó til þess, að þessu metlinni hafi
ekki verið engin hugstet myndingu um þess
vinnu þess við félaginu. Þó þessu ekki áttu áttu
þessu áttu gíta sambandi og við þessu ef þess
þessu þessu þó áttu þess að þessu heimilis þessu
er hann flýttur sig við þessu. Þó þessu
við að þessu í "þessu". Þó þessu allir vilja
þessu til þess að þessu legastur hugflutningu
þessu þessu sem sjálfsgætt stot; viljum vinnu að
þessu að þessu heimilis þessu þessu Vestotanum
sem áttu þessu og þessu áttu

ilda: og þri mega fyrir hönd fél. málafél
þess, at þeir sem fara þessa útfel. eftirlit, &
þá signdu þri þá vildu kemma þu at hveða
heimilisfólki. - At þenda skriflega útrögn
einnig lög fél. málafél.

þegar um stöpsum fél. & at nota
þá eru þú málfráttir sem þessi þu at nota
þótu þu at þeir hafa tekið meðan tímum
félsmönnum, at þeir hafa menn átt helst þu
at hvernig og stöps samar. Þeir megi
og með ritu alitaf sem undirstöta fél.

þu hafa menn umrit at undirbúningi ann-
aras stöpsum fél. Þatsum fyrir komulög og
framkvæmdir. Notkun hluta af fundum
um hvernig varit hlutum um í þess mál
þri sem á dagþri eru með þjóðum, þem fél. hvern
þó ekki hvernig umrit at. At þu þu örneitan
lega stutt at meiri álygðanna á um botum
at vandamálum þjóðarinnar, stutt at þri
at menn hafa frekar þess opin augu fyrir
nautgæjum þjóðfélagsins, og all þá at

gera sér ljósa gegin fyrir málefnum.
Má vanta hvernig af þeirri stöpsum í fram-
litum, og afing mamma vex. Í sambandi
í fundum hvernig veit þess upp blátt. Væðing
& fél. hvernig gefit úf þessu árin, & hvernig
úf nor 20 tölublað. Tilgangurinn með bláttum
& rauninni sama hlut og með fundum;
þetta hlut: bláttum gefit mönnum hvernig at
láta stötan sínar í ljósi skriflegu máli; á fundum
um í máldu máli. Þessi þetta hvernig þess
at þessu at efuð at vera. Als hvernig þessu
haldit 30 málfráttir. Hver 7 málfráttir 4 árin.
Stalstaf fundum hvernig veit, einnig áttu & sagt;
umrituot. Þessu þessu hvernig glim og dandi
og fyrstu árin notkun þessu söngfingur
í sambandi um þá. Þessu hvernig ann ekki hvernig
appi at hafa fundum nælega þess þessu, þessu at ein-
staklingar með mómunnandi smekki geti þess
nautu af þessu. "Till af fundum & stembí-
legg og þessu þessu áttu hvernig þessu hvernig
og hvernig meiri. Þessu. Og get ekki hvernig máti at
og þessu þessu um þessu at þessu fundum fél.

hafa ekki forit sem hefur þann, vitanlega hafi engin
leinastæmi. At ill hegðun litið á þessu þessu,
en þat hafi verið hit mikla los og fela leyfi sem
við sjálf þess munum eftir, sem einkef hafi sum
af fundunum. Þess þat ein kemur at elik þess
vord við sig og liden á fundina. Þess veif at fyrsta
svord verður, og leit at orona til þess, at fund
er þessin se ekki sem stald. Þess meir ekki
i hugar meila þess, at þess leifi sem til min kemur,
og þess at á þessu ólagi á ey þessu verk sök. Þess þess
og geli tekil til min samgygnan fornans heif,
þess eigum við þess sumt af þessu ólagi i samningu.
Þess þess okkur allum at vera á hugar-mál at
vota þess þess. Við verðum at taka við þess þess
þess þess, þess þess af fundunum þess þess
á hugar leyfi og fela leyfi. Allis i einingu! Þess
þess þess þess, úr stess þess.

Þess þess hafi þess þess þess
met þessum. Þess þess þess þess þess þess
glimur sem yð þess þess. Þess þess þess þess
i þess þess 12 og þess þess þess þess þess

at fjölga sem ^{gíta} þess þess nokkurt. Þess þess þess
alla þess þess, þess þess þess þess þess
22 þess þess þess þess. Þess þess þess
við þess þess þess þess i glimur.
Þess þess at ² þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess. Þess þess
þess þess þess þess þess. Þess þess þess
met þess þess af þess i þess þess þess þess
þess þess þess at þess þess þess þess þess
og vilja þess þess þess i eitt þess þess. Þess
þess þess þess þess þess þess. Þess þess
um at þess þess. Þess þess þess þess þess
at þess þess. Þess þess þess þess i þess
Þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess. Þess þess þess þess
þess þess þess þess. Þess þess þess þess
þess at þess þess þess, þess þess þess
þess þess þess. — Þess þess þess i þess
24, þess þess þess þess. Þess þess þess
við þess þess þess. Þess þess þess
þess þess þess þess.

um verklegar fram kvæmdu síð. gel og verit faortu
Sefri steins ^{úti} turklyt stöfvent haff met höndum
var þat I vitgudu á fundstættu á Þutlangameinu
um þar flæsi heit síð. þu flestis hinna og lofot
höfðu þess þess þess þess þess þess þess þess þess
síð. mat þau. At síð. hefir ekki haff flæsi
af ortu stöfnum til at vinna at, stöfos ekki af þri
at okkur hafi ekki verit þjó nauðugu þess at þess
gelu haff eitthvert þot stöfmet höndum og
þess gelu þess höndum saman met at vinna
at þess þess þess þess. Nei okkur hefir verit
þat þess, en marguio legio önglykta hafa valdit.
En þess þess þess þess og þess þess þess
vit handa. En þess síð. m. hafi ekki lagt meiri
þess á þess, þess síð, þess þess þess þess þess
læti af höndum þess þess þess þess þess til
þess málfrum þess síð. hefir unnit at, og emvit
munum þess verit þess. Þess þess var þat at
þess hlutan, "Vorkotun" at margt af þess. m. keypta
hluti, þess síð. síð. þess þess Gotafoxo brandoti.
Þess hefir síð. þess lofordum þess þess þess
þess þess síð. þess. Margt þess ekki flæsi
enda þess mál endi en þess þess þess
Þess þess u. m. v. Vorkotun og þess þess
verit þess þess þess. í jan. 1920 Þess.